

בית משפט השלום ברמלה

20 ספטמבר 2015

ת"פ 7789-12-11 מדינת ישראל נ' ח' ואח'

1

לפני כבוד השופטת פרנקל (שיפמן) ליאורה
המאשימה מדינת ישראל

נגד

1. ח.ח.

הנאשמות

2. מ.ח.

2

נוכחים:

3

ב"כ המאשימה עו"ד אורית מנציקובסקי

4

ב"כ הנאשמת 1 עו"ד איציק שדה

5

ב"כ הנאשמת 2 עו"ד איתי ברעוז

6

הנאשמת 1 - בעצמה

7

הנאשמת 2 - בעצמה

8

9

10

11

12

פרוטוקול

13

14

15

הכרעת דין

16

17

מצאתי כי הנאשמות חוסות תחת הסייג שעניינו זוטי דברים, ואפרט:

18

19

כתב האישום:

20

כנגד הנאשמות הוגש כתב אישום המכיל שני אישומים. האישום הראשון מייחס לנאשמות עבירה

21

של תקיפה בנסיבות מחמירות, עבירה לפי סעיף 382(א) לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן:

22

"החוק").

23

לנאשמת מס' 1 מיוחסת גם עבירת אישום על פי עובדות האישום הראשון, עבירה לפי סעיף 192 לחוק.

24

האישום השני מתייחס רק לנאשמת מס' 1, בו מיוחס לנאשמת עבירה של תקיפה סתם, עבירה לפי

25

סעיף 379 לחוק.

26

בית משפט השלום ברמלה

20 ספטמבר 2015

ת"פ 7789-12-11 מדינת ישראל נ' ח' ואח'

1 ברקע לכתב האישום נטען כי נ', בנה של הנאשמת 1, הינו בן זוגה של נ'. ל'. (להלן: "המתלוננת") ולהם
2 ילד משותף בן שנתיים.
3 נטען כי הנאשמת 1 הינה אמו של נ' ונאשמת 2 הינה אחותו.
4 נטען כי הנאשמת 1 מתגוררת ברח' ט' א' בעיר ר' (להלן: "הדירה").
5
6 בעובדות האישום הראשון נטען כי ביום 14.9.10 בשעה 12:00 או בסמוך לכך עת הגיעה המתלוננת
7 לדירה על מנת לאסוף את בנה בן השנתיים וחצי, השליכו הנאשמות ביצים לעבר המתלוננת והנאשמת
8 מס' 2 אחזה במתלוננת בידה בחוזקה עם ציפורניה, ונאשמת 2 הכתה אותה בעורפה.
9 נטען כי באותן הנסיבות אמרה הנאשמת מס' 1 למתלוננת כי תדקור אותה.
10 נטען כי במעשים המתוארים תקפו הנאשמות בצוותא חדא את המתלוננת שלא כדין וללא הסכמתה
11 והנאשמת מס' 1 איימה עליה בפגיעה שלא כדין בגופה בכוונה להפחידה או להקניטה.
12 בעובדות האישום השני נטען כי בעקבות המתואר באישום הראשון נסעה המתלוננת לדירת הנאשמות
13 בליווי השוטרת מירי גואטה (להלן: "השוטרת מירי") ושוטרים נוספים (להלן: "השוטרים") וזאת על
14 מנת לקחת את בנה הקטין.
15 נטען כי באותן הנסיבות בעת שהשוטרת מירי והשוטרים נכנסו לחצר ביתן של הנאשמות, תקפה
16 הנאשמת מס' 1 את המתלוננת בכך שהשליכה אבקה על פניה ושיערה.
17 נטען כי במעשים אלה תקפה הנאשמת את המתלוננת.
18
19 לציין כי בתום פרשת התביעה ולאור עדות המתלוננת הצהירה המאשימה כי אין על הנאשמת מס' 1
20 להשיב על עבירת האיומים המיוחסת בעובדות האישום הראשון (עמ' 48).
21

מענה הנאשמות:

22 במענה לכתב האישום כפרו הנאשמות במיוחס להן.
23

הרקע לארוע:

24 מהראיות עלה כי הנאשמת מס' 1 והמתלוננת היו בעבר חברות.
25
26 בנה של הנאשמת מס' 1 ואחיה של הנאשמת מס' 2 היה בזוגיות עם המתלוננת ומזוגיות זו נולד להם
27 בן משותף.
28 בעקבות הקשר של המתלוננת עם בנה של הנאשמת מס' 1, הסתיימו יחסי החברות בין הנאשמת מס'
29 1 למתלוננת, הואיל והנאשמת מס' 1 לא שבעה נחת מהקשר בין בנה למתלוננת אשר מבוגרת ממנו
30 בשנים רבות.
31

בית משפט השלום ברמלה

20 ספטמבר 2015

ת"פ 7789-12-11 מדינת ישראל נ' ח' ואח'

1 עוד עלה מהראיות כי למתלוננת אין משפחה קרובה ומשכך היא נעזרת רבות בנאשמת 1 בטיפול
2 בילדה.

3 זאת ועוד, עלה כי הנאשמת מס' 1 אינה מאפשרת למתלוננת להגיע לביתה ולהחנות את הרכב מול
4 הבית. משכך, בעת שהילדים, ילדיה של המתלוננת, שוהים אצל הנאשמת מס' 1, הילדים יורדים מבית
5 הנאשמת לרחוב בעוד המתלוננת ממתינה ברכב.

העובדות אשר עלו מראיות התביעה :

8 המתלוננת הגב' נ' ל' (עמ' 4 – 27)

9 מעדות המתלוננת עלה כי ביום הארוע בנה שהה בבית הנאשמת מס' 1 בסוף השבוע, וביום ראשון
10 בבוקר היא הגיעה על מנת לקחתו, והנאשמת לא רצתה לאפשר לה לקחת את הילד.

11 המתלוננת המתינה בתוך רכבה המותנע בסמוך לבית הנאשמת מס' 1. הנאשמת מס' 1 ירדה וזרקה
12 ביצים על רכבה והנאשמת מס' 2 תפסה את ידה בחוזקה, הנאשמת מס' 1 רצתה לתת לה מכה בעורף,
13 בפועל היא נגעה בה קלות ולא הספיקה לתת לה מכה (עמ' 6).

14 בהמשך המתלוננת עזבה את המקום ופנתה לתחנת המשטרה וחזרה לבית הנאשמת בליווי שוטר על
15 מנת לקחת את בנה.

16 בעת ששבה הנאשמת מס' 1 הוציאה אבקה לבנה וזרקה אותה על פניה בנוכחות השוטר. האבקה פגעה
17 בפניה ובשיערה ומשכך, השוטר אמר לה להמתין בחוץ ואמר שהוא יביא לה את הילד (עמ' 6).

18 בחקירתה הנגדית לב"כ הנאשמת מס' 1 מסרה העדה כי באופן קבוע הנאשמת זורקת ביצים על רכבה
19 (עמ' 10). ביום הארוע היא המתינה על מנת לוודא שהילדים עלו לביתה של הנאשמת, התקדמה לאט
20 עם הרכב, ולא שמה לב והנאשמת הפתיעה אותה ובשלב הנ"ל אחותו של בן זוגה, הנאשמת מס' 2,
21 תפסה בידה והנאשמת מס' 1 נגעה קלות בעורפה והמתלוננת נסעה מן המקום (עמ' 14).

22 בהמשך חקירתה נשאלה המתלוננת אם בנה היה בחוץ במועד הארוע והשיבה שבנה קרא לה
23 מהמרפסת. הבהירה כי ביום הנדון הנאשמת לא רצתה לתת לה את בנה והיא היתה צריכה בהתערבות
24 משטרה על מנת לקבל את בנה, ובלשונה "במקרה הספציפי הזה ברגע שאני רציתי לבוא לקחת את
25 הילד היא היתה נחושה בדעתה לפגוע בי ונתי אמר לי תזהרי ממנה אמא שלי מסוגלת לעשות לך
26 משהו" (עמ' 16 סיפא).

27 בהמשך הבהירה כי הנאשמת לא רצתה לתת לה את בנה, היא המתינה, זה היה יום ראשון בבוקר,
28 היא רצתה לקחת אותו לגן. תחילה הנאשמת זרקה ביצים, משכך היא, המתלוננת, התקדמה קצת עם
29 הרכב והמתינה לבנה אותו רצתה לקחת לגן. הנאשמת רצתה שהיא תעזוב את המקום ובעת
30 שהתקדמה עם הרכב הנאשמת זרקה את הביצים. בין לבין היא דברה עם נ' ושאלה כיצד היא תיקח
31 את בנה, צלצלה למוקד 100, נאמר לה שתנסה בכל זאת לקחת את הילד ולראות אם יורידו לה את

בית משפט השלום ברמלה

20 ספטמבר 2015

ת"פ 7789-12-11 מדינת ישראל נ' ח' ואח'

1 הילד. היא שמעה שבנה בוכה וצועק והיא הופתעה כאשר הנאשמת נתנה לה מכה והנאשמת מס' 2
2 תפסה את ידה ובשלב הנ"ל היא עזבה את המקום במהירות ונסעה לתחנת המשטרה (עמ' 17).
3 לכששבה עם שוטרים, ליד השוטרים זרקה עליה הנאשמת מס' 1 אבקה שאין היא יודעת מה טיבה
4 (עמ' 17).
5 נשאלה והשיבה כי לכשהגיעה לתחנת המשטרה על רכבה היו סימני ביצים, רק בהמשך היא שטפה
6 את הרכב, היא השאירה את הביצים על הרכב על מנת שיראו אותן השוטרים בתחנת המשטרה (עמ'
7 18).
8 בהמשך נשאלה והסבירה פעם נוספת כי זריקת הביצים היתה השלב הראשון בארוע, בהמשך
9 התרחקה מהמקום והמתינה לרדת בנה, והנאשמות הצליחו להפתיע אותה, משכך עזבה את המקום
10 וחזרה בליווי שוטרים. בעת שחזרה זרקה עליה הנאשמת מס' 1 את האבקה, ליד השוטרים. הארוע
11 ארע ליד שער הבית כאשר הנאשמת היתה בתוך חצר הבית והיא היתה מחוץ לשער (עמ' 19).
12 נשאלה והשיבה שהיתה לה סחרחורת מהמכה ואין היא זוכרת שהסחרחורת היתה כתוצאה
13 מהאבקה.
14 נשאלה והשיבה כי אם באמרתה במשטרה היא מסרה כי סבלה מסחרחורת מהאבקה, אין היא זוכרת
15 שכך היא חשה (עמ' 20).
16 בחקירה נגדית לב"כ הנאשמת מס' 2, מסרה כי הנאשמת מס' 1 ראתה את העובדה שהילד הושאר
17 בביתה ביום שישי כנטישה, ובעת שהיא רצתה להשאיר את הילד ביום שישי בבית הנאשמת 1,
18 הנאשמת לא רצתה לקבל את הילד (עמ' 23), ובעת שהיא שבה לקחת את הילד ביום א', אמרה לה
19 הנאשמת מס' 1 שהיא נטשה את הילד והיא תקבל אותו רק במשרד הרווחה (עמ' 23).
20 מסרה כי היה עליה ביום א' לקחת את הילד למעון. היא צפרה עם צופר הרכב על מנת שיורידו את
21 הילד ובשלב הנ"ל הנאשמות ירדו ורצו לעבר רכבה והחלו לתקוף אותה (עמ' 24).
22 עומתה עם אמרתה במשטרה שם מסרה שהן תקפו אותה על ידי זריקת ביצים לרכב והנאשמת מס' 2
23 תפסה אותה עם היד בחוזקה עם הציפורניים כשישבה בתוך הרכב והנאשמת מס' 1 נתנה לה מכה
24 בעורף, והיא לחצה על הגז וברחה מהמקום, השיבה כי היא מסרה במשטרה את הדברים, והוסיפה כי
25 כ- 40 דקות היא המתינה ובנה לא ירד. את האמור היא מסרה גם במשטרה ואפשרי שלא נרשמו כל
26 דבריה, לא כל דבר נרשם. השוטרים מקצרים את הדברים.
27 הוסיפה ואמרה כי אם לא היתה מתלוננת במשטרה ולא היתה מספרת אודות התקיפה, לא היו
28 שולחים שוטרים על מנת לסייע לה לקבל את הילד בחזרה (עמ' 24).
29 באשר לזריקת הביצים מסרה כי ביצה אחת נכנסה לתוך הרכב והיא זוכרת שאמרה לחוקרת. זוכרת
30 שהחוקרת אמרה אני מאמינה ואישרה לה לרחוץ הרכב (עמ' 25 ש' 10-11).
31 ציינה כי איננה זוכרת אם נותר לה סימן מתפיסת ידה ע"י הנאשמת מס' 2 (עמ' 26).

בית משפט השלום ברמלה

20 ספטמבר 2015

ת"פ 7789-12-11 מדינת ישראל נ' ח' ואח'

1 דבקה בגרסתה לפיה הנאשמת 2 תפסה בידה והנאשמת מס' 1 הניחה את ידה על צווארה ונתנה לה
2 מכה קלה עם היד (עמ' 26).

3
4 **העדה השוטרת ימית מנגיסטו (יהומרט דוד):** (עמ' 33 – 34)
5 העדה גבתה שתי אמרות מהמתלוננת ובאמרה מיום 14.9.10 שעה 11:36, ציינה הערה בגוף האמרה.
6 ההערה שצויינה היתה כדלקמן: **"שאני מבחינה באבקה לבנה באזור האף של המתלוננת מאחר**
7 **והבחנתי באבקה רשמתי"** (עמ' 33).

8 העדה מסרה כי היא זוכרת שהמתלוננת אמרה לה ששפכו עליה את האבקה ולכן משהבחינה בסימנים
9 היא ציינה את ההערה.

10 בתשובה לחקירתו הנגדית של ב"כ הנאשמת מס' 1, אישרה כי אם היא היתה רואה את הביצים על
11 רכבה של המתלוננת היא היתה מציינת זאת באמרה. אישרה שאם המתלוננת היתה מביאה תמונות
12 שצילמה בעת הגשת התלונה היא היתה מצרפת את התמונות לתיק.
13 כמו כן אישרה בתשובה לשאלת ב"כ הנאשמת מס' 2, כי אם המתלוננת היתה מציגה בפניה סימני
14 חבלה על היד, היא היתה רושמת שיש סימנים בהערת חוקר (עמ' 34).

15
16 **העדה השוטרת גב' מירי גואטה ייגר:** (עמ' 40 – 42)
17 העדה ערכה דוח פעולה מיום 14.9.10. ציינה כי בעת שהיתה במשמרת סיור נתקבל ארוע באמצעות
18 מש"ל, אשה הגישה תלונה ומסרה שבנה ישן בלילה אצל סבתא מצד הורי האבא, **"וכרגע הן מסרבות**
19 **להחזיר לה אותו"** (עמ' 40).

20 ציינה כי אין הסדרי ראיה. עוד ציינה כי הם מטופלים ברווחה בראשון לציון.
21 בהמשך הן הגיעו לביתה של הסבתא, בבית גרה גם אחות האב.
22 היא נכנסה לבית וביקשה שיחזירו את הילד וזאת לאחר שדברה עם העו"ס אשר מסרה שאין הסדרי
23 ראיה והילד צריך לחזור לרשות אמו.
24 בשלב הנ"ל האחות או האמא זרקו עפר או משהו אחר לעבר מגישת התלונה, ומשכך, היא ביקשה
25 ממגישת התלונה לשבת בניידת ולהמתין והילד הוחזר לאמו (עמ' 40).

26 בדוח הפעולה היא רשמה **"ח' ח' לקחה עפר וזרקה לכיוונה ולכלכה את בגדיה ופניה"** (עמ' 40).
27 בחקירתה הנגדית לב"כ הנאשמת מס' 1, נשאלה אם היה משהו יוצא דופן על בגדי המתלוננת או על
28 פניה, כגון ביצים או דבר מה דומה, היא היתה מבחינה בכך, והשיבה בחיוב.

29 נשאלה אם ראתה את הנאשמת מס' 1 זורקת על המתלוננת עפר או דבר מה אחר ואם היא ראתה
30 אותה לוקחת עפר מהרצפה, השיבה כי ראתה את הנאשמת מתכופפת לרצפה וראתה שהיא זרקה
31 לעבר המתלוננת, אשר היתה רחוקה ממנה, חומר לבן או דבר מה אחר (עמ' 41 רישא).

בית משפט השלום ברמלה

20 ספטמבר 2015

ת"פ 7789-12-11 מדינת ישראל נ' ח' ואח'

1 אישרה שבדוח רשמה שהנאשמת מס' 1 מסרה כי הן מסרבות להחזיר את הילד הואיל והמתלוננת
2 מרביצה לילד ויש עליו סימני אלימות (עמ' 41). יחד עם זאת לשאלה אם מחובתה כקצינה לעשות דבר
3 מה בעת שנאמר לה כי הילד מוכה, השיבה כי היא היתה בקשר עם העובדת הסוציאלית אשר מסרה
4 כי אין הסדרי ראייה והילד צריך לחזור לבית הוריו. כמו גם הפנתה את המתלוננת על מעשה האלימות
5 כלפי הילד להגיש תלונה במשטרה. הוסיפה כי העובדת הסוציאלית מכירה את האירועים ואמרה שאין
6 מידע על אלימות ועל הילד לחזור לאם (עמ' 42).

7 בחקירה נגדית לב"כ הנאשמת מס' 2, אישרה שאם היתה רואה סימני ביצים על המתלוננת היא היתה
8 מציינת זאת בדוח, כמו גם היתה מציינת בדוח אם היתה מבחינה בשריטות או בסימני אלימות אחרים
9 ובמקרה הנדון היא לא ראתה סימני אלימות על המתלוננת (עמ' 41).

מוצגי התביעה:

12 אמרות הנאשמות הוגשו בהסכמה (עמ' 3), הצדדים ויתרו על העדתו של מר יצחק רוזן, גובה האמרות.

המוצג ת/1- אמרת הנאשמת מס' 1 מיום 09.11.10

14 הנאשמת הוחשדה בעבירה של תקיפה ואיומים ביחד עם בתה, פעמיים ביום 14.09.10.
15 נאמר לנאשמת כי ביום 14.09.10 בעת שהגיעה המתלוננת לקחת את בנה מביתה היא ירדה אליה ביחד
16 עם בתה וזרקה עליה ביצים ונתנה לה מכה בעורף.

17 הנאשמת הכחישה את הנטען והכחישה גם שאימה על המתלוננת שהיא תדקור אותה. בשאר לטענת
18 המתלוננת לפיה היא לא תיתן לה את הילד, אישרה את הדברים ואמרה כדלקמן: "אמרתי שלא אתן
19 לה את הילד עד שתגיע עובדת סוציאלית מראשל"צ לראות חבלות שיש לידי. אלה חבלות שנגרמו לילד
20 לדעתי על ידי נ". העובדת הסוציאלית של ראשל"צ מכירה את המקרה והיתה במקום קצינה בשם מירי
21 גואטה שראתה את החבלות ויכולה להעיד על מה שקרה" (גליון 2 ש' 10-8).

22 נשאלה באשר לארוע תקיפה שארע כחודש עובר למועד בו נגבתה אמרתה ושללה את הנטען.
23 נשאלה לגרסתה באשר לעובדה שבעת המתלוננת הגיעה אליה בשנית עם שוטרים היא זרקה עליה
24 אבקה לבנה והחזיקה ביד בכח וסרבה לתת הילד למתלוננת, השיבה שלא זרקה אבקה ואישרה שהיא
25 סרבה לתת את הילד בשל החבלות שהיו עליו.

26 נאמר לה שעל פי הערת חוקר על פני המתלוננת היו סימני אבקה לבנה, השיבה כי לא זרקה אבקה, לא
27 זרקה ביצים. המתלוננת גובהה שני מטר "איך אני יגיע לעורף שלה ואני בת 55 לא יכולה עליה" (גליון
28 2 ש' 19-18). כפרה במיוחס לה.

המוצג ת/2- אמרת הנאשמת מס' 2 מיום 09.11.10

31 הנאשמת הוחשדה בעבירה של תקיפה ואיומים בכך שביום 14.09.10 היא תקפה את הגב' נ' ל' ביחד
32 עם אמה בשתי הזדמנויות.

בית משפט השלום ברמלה

20 ספטמבר 2015

ת"פ 7789-12-11 מדינת ישראל נ' ח' ואח'

1 הנאשמת כפרה במיוחד לה.
2 נשאלה אם זרקה ביצים על נ' ותפסה את ידה בחוזקה ושללה את הדברים.
3 באשר לטענה לפיה היא אמרה לנ' שלא תיתן לה את בנה, אישרה הטענה וטענה כי הילד בכה ולא רצה
4 ללכת לאמו ולכן היא לא יכלה ולא רצתה לתת את הילד.
5 נשאלה אודות ארוע שארע כחודש לפני המועד בו נחקרה ושללה הדברים.
6 נשאלה אם במועד הארוע זרקה על המתלוננת אבקה לבנה לעיניה ולשערה, ושללה את הדברים.
7 נאמר לה כי חוקר רשם הערה לפיה על פני המתלוננת היו סימנים של אבקה לבנה והשיבה "אין לי
8 מושג על מה הוא מדבר. אמי עשתה עוגה והיה לה קמח בידיים".
9 טענה כי המתלוננת מטרידה אותם ומטרידה את הילדים המשותפים של אחיה ושל המתלוננת.
10 טענה כי המתלוננת לא שפוייה והילד פוחד ממנה.

העובדות אשר עלו מראיות ההגנה:

11
12 **גב' מ' ב' ש', הנאשמת מס' 2 (עמ' 56-49):**

13 העדה מסרה בעדותה אודות הרקע להכרות עם המתלוננת.
14 טענה כי ביום 09.11.10 המתלוננת הגיעה לביתן. הילדים לא רצו אותה, הם היו עם חבלות בגוף. אמה
15 אמרה שתגיע עובדת סוציאלית ומשטרה ואם המשטרה תסכים הם יתנו את הילדים.
16 כפרה בכך שתפסה את ידה של המתלוננת. טענה שטענת המתלוננת לפיה אמה הכתה בעורפה אינה
17 נכונה. טענה שהמתלוננת מגיעה לביתם ומטרידה אותם (עמ' 49).
18 טענה כי לא נגעה במתלוננת ולא היה בניהן מגע פיזי. אישרה כי ירדה עם אמה מהבית, עם זאת טענה
19 כי לא תפסה בידה. טענה כי הרכב עמד על המדרכה במרחק מספר מטרים מהמקום בו היא עמדה.
20 כמו כן הכחישה שהיא זרקה ביצים על המתלוננת.
21 בחקירתה הנגדית לב"כ המאשימה מסרה כי ביום הארוע המתלוננת הגיעה לביתם ואמה והיא ירדו
22 אל המתלוננת, אמה לא רצתה לתת למתלוננת את הילדים כי הילדים לא רצו ללכת לאימם והיו להם
23 סימנים על הגוף (עמ' 51). הילדים היו בביתם בסוף השבוע והמתלוננת באה לקחת את ילדיה ביום
24 ראשון.
25 לדבריה הילד בכה ותפס אותה ברגלה ולא רצה ללכת לאמו והיא לא היתה מסוגלת לתת את הילד.
26 בהמשך מסרה כי היא היתה במרחק של כמטר מרכבה של המתלוננת וירדה לכיוון רכבה הואיל והיא
27 רצתה לקחת את הילדים והילדים לא רצו את אמם.
28 לדבריה היא ירדה על מנת לפתור את הבעיה שנוצרה ועל מנת שהמתלוננת תיסע מהמקום והם המתינו
29 לאבא של הילדים שיגיע בערב (עמ' 55).
30 טענה כי פעלה לטובת הילדים.
31 מסרה כי היא אמרה למתלוננת שאביהם של הילדים יגיע ויטפל בילדים כי הם לא רוצים אותה.
32

בית משפט השלום ברמלה

20 ספטמבר 2015

ת"פ 7789-12-11 מדינת ישראל נ' ח' ואח'

1 כפרה בכך שהיא זרקה ביצים על המתלוננת. כפרה בכך שהיא נגעה במתלוננת, כפרה בכך שהיא תפסה
2 בידה (עמ' 56).

3

4 **גב' ח' ח' הנאשמת מס' 1 (עמ' 70-58):**

5 העדה מסרה בעדותה את הרקע להכרותה עם המתלוננת ומדוע יש בליבה כעס כלפי המתלוננת.
6 באשר לארוע מסרה כי הילדים היו אצלה בסוף השבוע, בעת שהיא קילחה אותם ביום שישי היא
7 ראתה סימנים על גופם וסברה שהסימנים הם מהמכות שהמתלוננת מכה את ילדיה והתקשה לעובדת
8 הרווחה. עובדת הרווחה אמרה שהיא תבוא. מסרה כי היא לא רצתה לתת למתלוננת את הילדים.
9 המתלוננת הזמינה משטרה, השוטר הורה לה לתת את הילדים. חרף האמור סרבה בשל החבלות שעל
10 גופם. השוטר אמר לה שלא נצפים חבלות על גוף הילדים. היא הציגה החבלות גם בפני השוטרת
11 גוואטה. מסרה כי בעת שהגיעו השוטרים היא היתה בגינה, הכינה עוגה, היה לה קמח בידיים, היא
12 דיברה עם הידיים והקמח עף לה.

13 כפרה בכך שהיא זרקה ביצים על המתלוננת או הכתה בעורפה. טענה שהיא מפחדת מהמתלוננת. יש
14 לה דלת ברזל על מנת שהמתלוננת לא תוכל להיכנס. טענה כי לא התקרבה אל המתלוננת.
15 באשר לטענה לפיה היא זרקה על המתלוננת אבקה על הפנים ועל השיער, השיבה כי היא הכינה עוגה
16 בחצר, היה לה קצת קמח בידיים ואולי היא דיברה עם הידיים. היא לא התכוונה לזרוק עליה (עמ'
17 60).

18 בחקירתה הנגדית הרחיבה אודות פניותיה ללשכת הרווחה וטענותיה כלפי המתלוננת לפיהן היא
19 מזניחה את ילדיה (עמ' 60).

20 במהלך עדותה הוגשו אישורים בדבר הגשת תלונות אשר הגישה כנגד המתלוננת במשטרה בשנים 2013
21 ו-2014, המוצגים נ/1 ו-נ/2. טענה, בין השאר, כי המתלוננת איימה עליה והגישה תלונות המשטרה
22 והמשטרה לא טיפלה.

23 בחקירתה הנגדית לב"כ המאשימה נחקרה רבות והשיבה אודות יחסי בנה עם המתלוננת (עמ' 64-63)
24 ומדבריה עלה בין השאר שהמתלוננת מביאה את ילדיה לביתה פעמים רבות גם באמצע השבוע וגם
25 בסופי שבוע (עמ' 65-64).

26 הנאשמת הכחישה שהשליכה ביצים על המתלוננת או הכתה אותה בעורפה. טענה כי בלתי אפשרי
27 שהיא תזרוק ביצים על המתלוננת כאשר נכדיה אוכלים מדי בוקר ביצים ומצבה הכלכלי אינו שפיר
28 (עמ' 67).

29 באשר לטענה לפיה השליכה קמח וביצים – הכחישה. מסרה כי הכינה עוגה בגינה והיה לה קצת קמח
30 על הידיים, ואפשרי שעף לה מהידיים בעת שדיברה עם הידיים (עמ' 69-68).

31 טענה כי רצה לעבר המתלוננת ולא נתנה לה מכה. טענה כי לא זרקה ביצים בשל עלותם (עמ' 70).

בית משפט השלום ברמלה

20 ספטמבר 2015

ת"פ 7789-12-11 מדינת ישראל נ' ח' ואח'

1 באשר לטענת השוטרת לפיה היא ראתה שהיא זרקה על המתלוננת קמח, טענה כי השוטרת גוואטה
2 אינה מוסרת דברים נכונים והקמח הגיעה לפיה של המתלוננת בעת שהיא דיברה עם הידיים ואפשרי
3 שאולי עף לה קצת קמח (עמ' 69).
4 כמו כן טענה כי השוטרת גוואטה, הגם שמסרה בעדותה שהיא לא ראתה סימנים על הילדים, וכך
5 כתבה בדוח שערכה, איננה מוסר את הגרסה הנכונה (עמ' 68).
6

הגב' ר' ג' (עמ' 79-77):

7 העדה הינה עובדת סוציאלית ומכירה את משפחת ח' תקופה ארוכה.
8 העדה מסרה כי היא תמסור דברים שלא חל עליהם חיסיון עובד סוציאלי ומטופל. תמסור פרטים
9 באשר לגב' ח', אשר הביעה הסכמתה להסרת החיסיון. לא תמסור פרטים אודות הגב' נ' ל' אשר
10 התנגדה להסרת החיסיון.
11 העדה מסרה כי היא לא טיפלה בגב' ח', יחד עם זאת נפגשה עמה במשרדיה פעם או פעמיים (עמ' 77).
12 אישרה כי הגב' ח' התלוננה בפניה, הן במפגש והן בשיחות טלפון, על עניין הזנחה.
13 ההזנחה לשיטת הגב' ח' היא העובדה שבעת שהילדים מבקרים את אביהם ברמלה המתלוננת מצפה
14 שהאב יחזיר את הילדים בעצמו לביתם לאחר הביקור (עמ' 78).
15 עוד הוסיפה כי בכל השיחות עם הגב' ח' עבר המסר שקשה לה לטפל בילדים עת הם מגיעים אליהם
16 בחופשות והם מעוניינים תמיד להחזיר את הילדים בחזרה למתלוננת ועיקר התלונה "למה נ' לא
17 מגיעה לקחת את הילדים בדרך כלל במוצאי שבת. זה קורה בדרך כלל במוצאי שבת. ובמבחינה זו,
18 ההזנחה".
19
20

מוצגי ההגנה:

המוצג נ/1- אישור בגין הגשת תלונה מיום 21.10.13

21 באישור מצוין כי מרת ח' ד' הגישה תלונה בגין עבירת איומים, ארוע מיום 21.10.13 בשעה 12:00
22 מקום הארוע ברחוב ישראל גלילי 10 בבית משפט השלום בראשון לציון.
23
24
25

המוצג נ/2- אישור בדבר הגשת תלונה מיום 21.01.14

26 המתלוננת מרת ח' ח' הגישה תלונה. לא צויין סוג העבירה. צויין כי מדובר בארוע מיום 21.01.14
27 בשעה 16:00 ברחוב ט' א' ברמלה.
28
29
30
31
32

בית משפט השלום ברמלה

20 ספטמבר 2015

ת"פ 7789-12-11 מדינת ישראל נ' ח' ואח'

סיכומי הצדדים:

סיכומי התביעה:

ב"כ המאשימה הפנתה לעדותה המתלוננת. טענה כי אין סתירות בין אמרתה במשטרה לעדותה בבית המשפט. הפנתה לכך שהמתלוננת תארה באופן ברור כיצד הנאשמת מס' 2 תפסה בידה וכיצד הנאשמת מס' 1 תקפה אותה.

הפנתה לעדות החוקרת מנג'יסטו אשר הבחינה באבקה לבנה באזור אפה של המתלוננת. הפנתה לדברי הסיירת גוואטה אשר התייחסה בין השאר לכך שהנאשמת מס' 1 זרקה לעבר המתלוננת חומר, עובדה שאינה עולה בקנה אחד עם גרסת הנאשמת.

הפנתה לכך שהמתלוננת לא מסרה שנתרו על גופה סימנים מהביצים או מהחבלה. באשר לגרסת הנאשמות, הפנתה לגרסת הנאשמת מס' 2 אשר טענה כי לא תקפה את המתלוננת והבהירה שהיא לא מתקרבת אליה הואיל והיא איננה נקייה. טענה כי הנאשמת לא הבהירה מדוע היא לא התלוננה במשטרה מיד כשראתה סימני אלימות כדבריה על הילדים. טענה כי היא לא מסרה הסבר מניח את הדעת מדוע היה עליה לצאת מן הבית ולהתקרב לרכב המתלוננת.

באשר לגרסת הנאשמת מס' 1 טענה כי הנאשמת טענה שהיא הציגה בני השוטר גוואטה סימני חבלה על הילד והדבר לא עלה בקנה אחד עם גרסת השוטר, כמו גם גרסתה לפיה בעת שהכינה עוגה ודיברה עם הידיים עף קמח מידיה על המתלוננת, הינה עדות כבושה אשר לא ניתן הסבר לכבישתה. עתרה לאמץ את גרסת המתלוננת אשר לא הפריזה בדבריה ולהורות על הרשעת הנאשמות.

סיכומי ב"כ הנאשמת מס' 1:

ב"כ הנאשמת מס' 1 עתר להורות על זיכוי מעבירת האיומים בהסכמת המאשימה ובשל העובדה שהמתלוננת לא מסרה בעדותה שהנאשמת איימה עליה.

טען כי האירועים נשוא האישום הראשון והשני הינם ארוע אחד מתמשך שתחילתו בהגעת המתלוננת לבית הנאשמות והמשכו לאחר שהגיע והשוטרים.

טען כי המתלוננת בתחילה מסרה שהגיעה לבית הנאשמת על מנת למסור את הילד ורק בהמשך שינתה גרסתה ומסרה כי הארוע ארע בעת שבאה לקחת את הילד.

טען כי לא ניתן להאמין לדבריה לפיהם היא המתינה ברכב בעת שזרקו עליה ביצים ולא נמלטה על נפשה על מנת לראות שהילדים עולים בבטחה לבית סבתם, בנסיבות בהן בפועל הארוע ארע בעת שהיא באה לקחת את הילדים מבית הסבתא.

הפנה לגרסתה בראשית דבריה, טען כי לא מסרה בעת שנשאלה איך החל הארוע שהנאשמת זרקה עליה ביצים, אלא אמרה שהנאשמת באה לתקוף אותה והיא התניעה הרכב וברחה.

טען כי רק בהמשך מסרה אודות התקיפה בעורף, ובהמשך מסרה גרסה נוספת לפיה הנאשמת כמעט הספיקה לתקוף אותה, ונגעה בה קלות.

בית משפט השלום ברמלה

20 ספטמבר 2015

ת"פ 7789-12-11 מדינת ישראל נ' ח' ואח'

1 טען כי גרסתה התפתחה מעת לעת.
2 טען כי המתלוננת עומתה עם העובדה שהנאשמת התלוננה כלפיה וכפרה בכך, ורק בהמשך אישרה את
3 הדברים.
4 טען כי גם התאור אודות התקיפה באמצעות הביצים אינו עקבי ובשלב ההמשך מסרה כי ביצה אחת
5 התפוצצה בתוך הרכב.
6 טען כי השוטרים אשר טיפלו בארוע לא ראו סימני ביצים, גם בנסיבות בהן המתלוננת מסרה שהיא
7 שטפה את רכבה רק לאחר אשר הגישה תלונה במשטרה.
8 טען כי התאור אודות התקיפה ברכב אינו עולה בקנה אחד עם השכל הישר הואיל ובאופן פיזי הפעולות
9 בנסיבות המקרה הנדון, אינן אפשריות. טען כי המתלוננת התלוננה במשטרה בתחילה בגין העובדה
10 שלא מחזירים לה את ילדה ולא אמרה מאומה אודות התקיפה. רק בהמשך מסרה אודות ארוע
11 התקיפה.
12 טען כי לא ניתן לשלול את גרסת הנאשמת לפיה לא רצתה לזרוק קמח אלא עשתה תנועות ידיים
13 והקמח עף. הפנה לדברי השוטרים אשר לא תמכו בגרסת המתלוננת לעניין סימני הביצים.
14 באשר לטענת הנאשמת הפנה לכך שהיא כפרה בעבירת התקיפה וטענה שבלתי הגיוני שהיא תזרוק
15 ביצים וקמח הואיל ועסקינן באוכל ומצבה הכלכלי אינו טוב.
16 טען שיש סתירות רבות בגרסת המתלוננת וגרסתה התפתחה במהלך העדות.
17 בנוסף טען כי אם תימצא הנאשמת אשמה בביצוע עבירת התקיפה המיוחסת לה בארוע המתואר
18 באישום השני, יש לזכותה בשל זוטי דברים הואיל ומדובר בתקיפה ללא מגע פיזי וללא פגיעה ואם
19 היה עומד ארוע נשוא האישום השני בפני עצמו, לא היה מוגש כתב אישום בגינו.
20
21 **סיכומי ב"כ הנאשמת מס' 2:**
22 ב"כ הנאשמת מס' 2 טען כי המתלוננת לא ייחסה לנאשמת זריקת ביצים.
23 לעניין התפיסה ביד, טען כי מסרה שהנאשמת אחזה בידה לא בחוזקה ולא זכרה אם התפיסה הותירה
24 סימנים.
25 עתר לקבל את גרסת הנאשמת שכפרה בנטען כלפיה. לחלופין טען שיש לזכותה מחמת סייג שעניינו
26 זוטי דברים.
27 הפנה לרקע לארוע. טען כי בדברי המתלוננת סתירות רבות.
28 טען כי המתלוננת יחסה לנאשמת נגיעה קלה. הפנה לכך שלגבי הביצים לא נצפו סימנים על רכב של
29 המתלוננת, הגם שהמתלוננת טענה שהיא הציגה את הסימנים בפני השוטרים.
30 טען כי השוטרת גוואטה לא ראתה סימנים על גבי המתלוננת, כמו גם השוטרת מגיסטו.
31 הפנה לכך שהשוטרת מגיסטו מסרה שאם היו סימני ביצים ברכב הדבר היה נרשם בדוח הפעולה.

בית משפט השלום ברמלה

20 ספטמבר 2015

ת"פ 7789-12-11 מדינת ישראל נ' ח' ואח'

1 באשר לסייג שעניינו זוטי דברים הפנה לע"פ 30256-02-14 (מחוזי מרכז) והפנה לתנאים המצטברים
2 המנויים בסעיף 34 לחוק וטען כי במקרה הנדון חל הסייג.

דיון והכרעה:

3
4 הסניגורים עתרו להחיל במקרה הנדון את הסייג בעניינו זוטי דברים.
5 ב"כ הנאשמת מס' 1 טען כי הסייג חל באשר לאישום השני ככל שאעדיף את גרסת המתלוננת.
6 ב"כ הנאשמת מס' 2 טען כי הסייג חל בעניינה ככל שאעדיף את גרסת המתלוננת.
7

ההוראה החוקית:

8
9 סעיף 34"ז מורה:

10 "לא ישא אדם באחריות פלילית למעשה, אם, לאור טיבו של המעשה, נסיבותיו, תוצאותיו
11 והאינטרס הציבורי המעשה הוא קל ערך.

ההלכה הפסוקה והפסיקה:

12 "התנאים ליישום הסייג מפורטים בגוף ההוראה, והם: אם "טיבו של המעשה, נסיבותיו,
13 תוצאותיו והאינטרס הציבורי מלמדים כי המעשה הוא קל ערך"; והגישה הרווחת היא, שהמדובר
14 ב"תנאים" מצטברים, כאשר האחרון שבהם – "האינטרס הציבורי" הוא המכריע". (ראו כב'
15 השופט קדמי, על הדין בפלילים, חוק העונשין, חלק ראשון, מהדורה תשס"ה- 2004 בעמ' 556).

16 בע"פ (תל אביב יפו) 1720/95, מ"י נ' מנשה יוסף ואח' (6.10.96), כב' בית המשפט הביע עמדתו
17 באשר לשיקולים אותם יש לשקול בבוא בית המשפט להכריע בטענת ההגנה של זוטי דברים:
18 "באשר לשיקולים הצריכים להנחות את בית-המשפט בבואו להכריע בטענת הגנה זו לגופה, לאחר
19 שמיעת הראיות, הרי שאלה צריכים להיבחן לפי טיבו הקונקרטי של המעשה והאינטרס הציבורי
20 וההגנה תתקבל רק באותם מקרים בהם אין במעשה עצמו מידה מינימלית של סכנה לערך
21 החברתי המוגן ואין הוא הולם מבחינה עניינית את המושג של עבירה פלילית. לעומת השיקולים
22 המנחים את בית המשפט, דרך משל, בבואו לבחון את הסעד של מבחן ללא הרשעה, והכוללים בצד
23 נסיבות הענין וטיב העבירה את אופיו של הנאשם, עברו, גילו, תנאי ביתו, בריאותו הגופנית ומצבו
24 השכלי... הרי שהדגש לענין ההגנה של זוטי דברים מושם על טיבו של המעשה הקונקרטי עצמו
25 "נסיבותיו, תוצאותיו והאינטרס הציבורי". ע"פ בחינת המעשה לאורם של מבחנים אלה, עשוי
26 השופט להגיע לכלל מסקנה אם אכן הדברים אמורים בעבירה מבחינה טכנית פורמלית אשר
27 מבחינה מהותית מתאים לה הכלל של "העדר ענין לציבור". כפי שמצינו לא ניתן לערוך מראש
28 רשימה סגורה ומפורטת של המקרים הראויים להיכנס בד' אמותיה של ההגנה דנן, קרי, מקרים
29
30
31
32

בית משפט השלום ברמלה

20 ספטמבר 2015

ת"פ 7789-12-11 מדינת ישראל נ' ח' ואח'

1 הנמצאים "מתחת לאותו סף של חומרה ואנטי חברתיות", אלא יש לבחון כל מקרה לפי נסיבותיו.
2 בחינה זו צריכה להיעשות בזהירות מרובה, כדי שלא לרוקן מתוכן דווקא את העבירות הקלות, וכל
3 זאת בהתחשב בתוצאה המחויבת מקבלת ההגנה, שהינה זיכוי של הנאשם".

4
5 בע"פ 7829/03 מ"י נ' אריאל הנדסת חשמל (14.7.05) כב' בית המשפט קבע:
6 "בבואו לבחון מעשה שנתמלאו בו כל יסודות העבירה ישאל בית המשפט את עצמו, אם מעשה
7 העבירה הצמיח מידה מינימאלית של סכנה לציבור. תשובה שלילית תחייב את המסקנה
8 שהשפעתו של המעשה על החברה היא כה מזערית, עד שאין זה ראוי להכתיים את מבצעו בהרשעה
9 בפלילים... נקיטת זהירות בהחלתו של הסייג אינה מונעת, לגישתי, פרשנות שתבחן בין מכלול
10 השיקולים גם את נסיבותיו האישיות של המבצע. שכן, יש ושהשפעתן של נסיבות אלו תשנה את
11 התמונה מן הקצה אל הקצה, והרשעתו לאורן לא תשרת כל מטרה ראויה".

12
13 בע"פ 2719-04-11 (מחוזי מרכז) לוי נ' מדינת ישראל (27.09.11), כבוד בית המשפט קבע כי בנסיבות
14 המקרה היה ראוי לקבל את טענת ההגנה של זוטי דברים. כבוד בית המשפט הפנה לע"פ 807/99 שם
15 כבוד בית המשפט פסק כי ההגנה של זוטי דברים "תתקבל רק באותם מקרים בהם אין במעשה
16 עצמו מידת מינימלית סכנה לערך החברתי המוגן, ואין הוא הולם מבחינה עניינית את המושג של
17 עבירה פלילית".

18 כבוד בית המשפט הפנה לע"פ 7829/03 ולע"פ 4784/95 ולע"פ 2125/94.

19
20 כבוד בית המשפט ציין כי במעשה שלפניו, מעשה הדריכה על כף הרגל נעשה בתגובה לנשיכה חזקה
21 שהמתלוננת נשכה את הנאשם. קבע כי מדובר במעשה המצוי ברף התחתון של עבירות התקיפה.
22 קבע כי המתלוננת סיפרה אודות הארוע רק חודשיים לאחר מכן בעת שהגישה תלונה במשטרה
23 אודות ארוע אחר ומסרה אודותיו במשטרה רק לאחר שהתברר לה שהנאשם התלונן נגדה על ארוע
24 נשיכה. כבוד בית המשפט קבע כי ראוי לזכות את המערער בנסיבות המקרה אשר לאור טיבו
25 ותוצאותיו והאינטרס הציבורי הוא קל ערך.

26
27 בע"פ 2125/94 (ת"א) יובל בן ארי נ' מדינת ישראל (23.01.97) כבוד בית המשפט קבע כי הנאשם
28 זכאי לחסות תחת טענה ההגנה שעניינה זוטי דברים. קבע כי המקרה שהובא בפניו דן במעשה גבולי
29 שהוא קל ערך בנסיבות המקרה. במקרה שם המערער נקרא לבצע עבודת תיקון במשאבת מים,
30 ביקש מהמתלוננת לאפשר לו לבצע את העבודה אך זו סרבה. המערער ואחר אחזו בה והניפו אותה
31 לכיוון דלת דירתה הסמוכה. כב' ביהמ"ש קבע כי מידת הכח שהפעיל כלפיה נועדה להרחיקה

בית משפט השלום ברמלה

20 ספטמבר 2015

ת"פ 7789-12-11 מדינת ישראל נ' ח' ואח'

1 מהארון על מנת לאפשר לו ביצוע העבודה והנוק שנגרם לה היה קל. כמו כן התחשב כבוד בית
2 המשפט בנסיבות האישיות שהכריעו לזכות המערער.

3
4 בע"פ 30256-02-14 אברהם נ' מדינת ישראל (23.9.14) כב' בית המשפט קבע כי אין מחלוקת
5 שהמערער צבט את בתו בירכה צביטה שלא הותירה כל סימן ולא גרמה נזק.
6 כב' בית המשפט בחן את ארבעת התנאים המצטברים " טיבו של המעשה, נסיבותיו, תוצאותיו
7 והאינטרס הציבורי".

8 כב' בית המשפט קבע כי במקרה שם באשר לטיב המעשה מדובר במקרה ברף הנמוך, בצביטה שלא
9 הותירה סימנים.

10 באשר לנסיבות המקרה סבר בית המשפט שהנאשם ראה במעשה מעשה חינוכי, הגם שהיה מוטב
11 שהיה נוקט בדרך אחרת.

12 באשר לתוצאותיו המעשה לא הותיר סימן.

13 באשר לאינטרס הציבורי כב' בית המשפט קבע אין אינטרס ציבורי בנסיבות המקרה שהנאשם
14 יורשע.

15
16 מהכלל אל הפרט:

17 ממצאים עובדתיים:

18 1. לאחר ששקלתי את גרסת הנאשמות למול גרסת המתלוננת ולאחר שבחנתי את הרקע
19 לביצוע העבירות כפי שעלה מגרסאות הצדדים. לאחר שנתתי דעתי לטעוני ההגנה ולסתירות
20 שעלו מגרסת המתלוננת, לטענת ההגנה. לאחר שנתתי דעתי לטענת ההגנה לפיה המתלוננת
21 גרסה מתפתחת, מצאתי כי אני מעדיפה את גרסת המתלוננת על פני גרסת הנאשמות.

22 2. אני סבורה כי גם אם המתלוננת פנתה למשטרה על מנת להתלונן אודות העובדה שלא
23 הוחזר בנה והתלונה המתייחסת לתקיפה היתה שולית, אין באמור כדי לאין את דבריה.

24 3. כמו כן גם אם המתלוננת לא מסרה על אתר שהנאשמות תקפו אותה בעבר באופן שהשליכו
25 ביצים על רכבה, ועסקין בתלונה כבושה, אין באמור כדי לאין את דבריה.

26 4. זאת ועוד, אכן המתלוננת תיארה ברישא לדבריה ארועים נוספים. כמו כן בתחילת דבריה
27 התייחסה לארוע בו היא הביאה את הילדים לבית הנאשמת, ובפועל, הארוע ארע עת היא
28 באה לקחת את הילדים מבית הנאשמת. עם זאת מצאתי כי ניתן לייחס את האמור לעובדה

29 שארעו מספר אירועי אלימות בעת שהמתלוננת הגיעה לבית הנאשמת, בין אם על מנת

30 לקחת את ילדיה או על מנת להביאם, ובשל הארועים המרובים בגינם לא התלוננה בזמן

31 אמת, ובשל חלופי הזמן ממועד האירועים ועד למועד מסירת העדות בבית המשפט,

32 המתלוננת לא זכרה תחילה את אופי הארוע נשוא כתב האישום במדויק.

בית משפט השלום ברמלה

20 ספטמבר 2015

ת"פ 7789-12-11 מדינת ישראל נ' ח' ואח'

- 1 .5 מצאתי כי המתלוננת מסרה עדות כנה. המתלוננת נעזרת רבות בנאשמת מס' 1. המתלוננת
2 לא רצתה להעצים את אופי הארועים. התרשמתי שאם היה ניתן בידי המתלוננת היא היתה
3 מעדיפה להימנע ממתן עדות.
- 4 .6 כאמור המתלוננת לא מסרה בתחילת דבריה אודות ארוע זריקת הביצים. יחד עם זאת
5 מסרה כי הנאשמת לא אחת זרקה עליה ביצים, ואין זו הפעם הראשונה.
- 6 .7 באשר לאופי התקיפה, מצאתי כי המתלוננת דייקה, ומסרה כי הנאשמת "כמעט" נגעה בה,
7 והבהירה כי היא נגעה בה בעורף נגיעה קלה, ולא הספיקה "הרבה לעשות", כך בלשונה.
- 8 .8 אני סבורה כי אם היה ברצון המתלוננת להעליל עלילת שווא, המתלוננת לא היתה מדייקת
9 בדבריה, מגדירה את הנגיעה בצווארה כנגיעה קלה, ואת תפיסתה של הנאשמת מס' 2
10 כתפיסה ביד, ולא מעבר לאמור.
- 11 .9 חרף כל האמור, באשר לעובדות הנטענות באישום הראשון לא מצאתי כי המתלוננת במהלך
12 עדותה ייחסה זריקת ביצים לנאשמת מס' 2 כמתואר בעובדה מס' 1.
13 באשר למעשיה של הנאשמת מס' 1, אני מאמינה למתלוננת כי הנאשמת השליכה ביצים על
14 רכבה, כמו כן אני מאמינה שביצה אחת נכנסה לרכב.
- 15 המתלוננת מסרה כי התלוננה בפני החוקרת, והחוקרת אמרה לה אני מאמינה, או אמירה
16 אחרת בזה הנוסח, (עמ' 25 שורות 10,11), משכך העובדה כי החוקרות לא רשמו כי ראו
17 סימני ביצים על רכב המתלוננת, אין בה כדי לאין את דבריה, הואיל ומדבריה לא עלה כי
18 החוקרות או מי מהן נגשו לבדוק רכבה. זאת ועוד, אם העובדה כי נותרו סימני ביצים על
19 הרכב לא נרשמה במזכרים, הואיל ולא נטען שהשוטרות עזבו התחנה ויצאו לבדוק את
20 הרכב, והדעת נותנת כי הרכב חנה בסמוך לתחנת המשטרה, הדעת נותנת כי בשל חלוף הזמן
21 ממועד הארוע ועד למועד מסירת העדות בבית המשפט, לא זכרו העדות עובדה זו, קרי,
22 סימני ביצים על רכב.
- 23 .10 באשר לארוע הנוסף, נשוא האישום השני, השלכת האבקה על פניה ושערה של המתלוננת
24 על ידי הנאשמת מס' 1, אזי, מעשה זה נעשה בנוכחות השוטרת גוואטה אשר תארה את
25 מעשה הנאשמת מס' 1 כמעשה מכוון אשר היתה עדה לו. כמו כן השוטרת מגיסטו הבחינה
26 באבקה לבנה באזור האף, ולאור אופי התלונה רשמה את שראתה.
- 27 .11 באשר לגרסת הנאשמות:
28 הנאשמת מס' 1 כפרה במיוחס לה אולם לא כפרה בכך שהיה לה דין ודברים עם המתלוננת
29 ביום הארוע, ובכך שסרבה להחזיר הילד.
30 לגבי הארוע הנוסף, הקמח כגרסתה, בבית המשפט, אזי עסקינן בגרסה כבושה, תחילה
31 כפרה בכך שהמתלוננת נפגעה מאבקה כלשהי.

בית משפט השלום ברמלה

20 ספטמבר 2015

ת"פ 7789-12-11 מדינת ישראל נ' ח' ואח'

1 הנאשמת טענה שגרסת המתלוננת אינה נכונה וטענה שבלתי הגיוני שתשליך ביצים על
2 המתלוננת, בשל מצבה הכלכלי אין בידה להשליך ביצים, הביצים הינם אוכל של משפחתה.
3 באשר לנאשמת מס' 2.
4 הנאשמת לא כפרה בכך שירדה מהבית לעבר המתלוננת עם אמה (עמ' 56 שורות 10, 11),
5 אולם טענה שלא התקרבה לרכבה של המתלוננת ולא נגעה בידה, וטענה כי המתלוננת לא
6 שומרת על נקיון אישי וגם מהטעם הזה לא נגעה בה.
7 12. אינני מאמינה לנאשמות. כאמור לעיל אני מעדיפה את גרסת המתלוננת.
8 גרסתן אינה אמינה ואינה מתיישבת עם הראיות הנוספות לרבות עדות השוטרות.
9 13. לאור האמור אני קובעת שהמאשימה הוכיחה מעל לכל ספק סביר שהנאשמת מס' 1 תקפה
10 המתלוננת באופן שזרקה לעבר רכבה ביצים, ובאופן שנגעה קלות בעורפה.
11 אני מורה על זיכוי מעבירת האיומים. לא הובאו ראיות לעבירת איומים. אני קובעת
12 שהמאשימה הוכיחה מעל לכל ספק סביר שהנאשמת עברה עבירת תקיפה באופן שהשליכה
13 אבקה על פניה ושיערה של המתלוננת.
14 באשר לנאשמת מס' 2 אני קובעת שהמאשימה הוכיחה מעל לכל ספק סביר שהנאשמת
15 עברה עבירת תקיפה באופן שאחזה בידי המתלוננת. עם זאת לא הוכח שהנאשמת מס' 2
16 השליכה ביצים על רכבה של המתלוננת.

האם הנאשמות זכאיות לחסות בצילו של הסייג שעניינו זוטי דברים:

17
18
19 בע"פ מרכז 39031-05-12, חננאל נ' מדינת ישראל, (24.12.12) כב' בית המשפט המחוזי קיבל את
20 ערעורו של הנאשם אשר הורשע בעבירת איומים, בכך שאמר לבת זוגו כי יתן לה אגרוף תוך קירוב
21 אגרופו לפניה.

22 כב' בית המשפט המחוזי קבע כדלקמן:

23 "בית המשפט קמא בחן את כל העדויות ביסודיות וקבע בהכרעת הדין כי עדויות המתלוננת ושתי
24 הבנות היו סדורות, קוהרנטיות, לא נסתרו בחקירה הנגדית, היו מהימנות ואוטנטיות, וכי נתן בהן
25 אמון מלא.

26 באשר לעדות המערער קבע ביהמ"ש קמא כי עדותו בביהמ"ש היתה שונה באופן מהותי מעדותו
27 במשטרה, וכן כי גירסתו הינה גירסה כבושה. אין כל עילה או הצדקה להתערב בקביעות אלה של
28 ביהמ"ש קמא, שהן נכונות ומעוגנות בחומר הראיות.

29 לעומת זאת, היה ראוי לקבל את הסייג של "זוטי דברים" לפי סעיף 34"ז לחוק העונשין, תשל"ז-
30 1977 (להלן: "חוק העונשין") שמונתה בקיומם של ארבעה תנאים מצטברים: טיבו של המעשה,
31 נסיבותיו, תוצאותיו והאינטרס הציבורי".

בית משפט השלום ברמלה

20 ספטמבר 2015

ת"פ 7789-12-11 מדינת ישראל נ' ח' ואח'

1
2 בחינת הסייג בסעיף 34(יז) לחוק העונשין על המקרה הנדון, האם מתקיימים ארבעת התנאים.
3 1. **טיב המעשה**, מדובר באלימות ברף הנמוך, הן זריקת ביצים, הן הנגיעה בעורף והן השלכת אבקה
4 ככל שמצאתי שהוכח לגבי נאשמת מס' 1, גם מעשיה של הנאשמת מס' 2 נגיעה ביד אינו מעשה
5 אלימות ברף הגבוהה.
6 2. **נסיבות המקרה**, במקרה הנדון היו לנאשמות טענות כלפי תפקוד המתלוננת. כפי שעלה מהראיות
7 לא היה ממש בטענותיהן. דא עקא אני מאמינה שהן פעלו ממקום שסברו שפועלות לטובת הקטין.
8 אין ספק כי לא ניתן לקבל ולהשלים עם התנהלות כפי שהתנהלו הנאשמות, גם אם סוביקטיבית
9 סברו שהן פועלות לטובת הקטין, זו לא הדרך.
10 עם זאת בנסיבות המקרה, ולאור הרקע הרגיש בעקבותיו ארע הארוע אני סבורה שנסיבות המקרה
11 הינן כאלה שניתן להבין את התנהלות הנאשמות מבלי חלילה להצדיקה התנהגותן איננה הדרך
12 הנכונה.
13 3. באשר ל**תוצאות**, הארוע אינו ברף הגבוהה של האלימות ולא נותרו סימנים לא על גבי הרכב ולא
14 על גבי המתלוננת.
15 4. באשר ל**לאינטרס הציבורי**, ההלכה הפסוקה והפסיקה (ראו ע"פ 14-02-30256-02 וההפניות אליהן
16 הפנה כב' בית המשפט שם) התנאי הוא "**האם מעשה העבירה הצמיח מיזדה מינימלית של סכנה**
17 **לציבור. תשובה שלילית תחייב את המסקנה, שהשפעתו של המעשה על החברה היא כה מזערית**
18 **שאין להכתים את מבצעו בהרשעה פלילית**". לאחר בחינת מעשי הנאשמות, אני סבורה שמעשיהן
19 לא הצמיחו סכנה לציבור.
20 אני סבורה שאם הנאשמות לא היו מסרבות להחזיר הקטין לאמו, לא היתה מוגשת תלונה במשטרה
21 כלל, אני סבורה שלאור רגישות המקרה, ולאור מורכבות היחסים בין הנפשות הפועלות, המתלוננת,
22 הנאשמות ובנה של הנאשמת מס' 1, שהינו אחיה של הנאשמת מס' 2, כמו גם העובדה שמדובר
23 בנאשמות שמסייעות למתלוננת, ובמיוחד הנאשמת מס' 1 מסייעת למתלוננת רבות בשמירה על
24 ילדיה ואין המתלוננת חפצה ברעתן של הנאשמות, כפי שעלה מעדותה, ניתן לקבוע לפני משורת
25 הדין כי הנאשמות חוסות בצל ההגנה של זוטי דברים, וכך אני קובעת.
26

סוף דבר:

אני מורה על זיכוי הנאשמות.

29

בית משפט השלום ברמלה

20 ספטמבר 2015

ת"פ 7789-12-11 מדינת ישראל נ' ח' ואח'

1
2
3
4
5
6
7
8
9

הודעה זכות ערעור בתוך 45 ימים מהיום.

ניתנה והודעה היום ז' תשרי תשע"ו, 20/09/2015 במעמד הנוכחים.

ליאורה פרנקל (שיפמן, שופטת

10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25

הסניגורים:

אנחנו מבקשים לאפשר לפרסם את הכרעת הדין עם 'השחרת' כל השמות למעט שמות השוטרים. שמות המתלוננת ובני המשפחה. הנאשמות.

התובעת:

אני לא הופעתי בתיק, לכן אני מבקשת, מאחר וחלק מהדיונים היו בדלתיים סגורות, שפסק הדין יסגר כהליך חסוי.

אני אחרי סוכות אודיע אם ניתן לאפשר לפרסם את ההליך.

בית משפט השלום ברמלה

20 ספטמבר 2015

ת"פ 7789-12-11 מדינת ישראל נ' ח' ואח'

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14

החלטה

בשלב זה הכרעת הדין תחתם כהליך חסוי.
התביעה מתבקשת למסור עמדתה עד ליום 1.10.15.

ניתנה והודעה היום ז' תשרי תשע"ו, 20/09/2015 במעמד הנוכחים.

ליאורה פרנקל (שיפמן, שופטת)

15
16
17
18
19

הוקלד על ידי מאיה שלו

